

Religionen ud af biologitimerne

Bedstefar
Backs
polemiske
hjørne

Af Knud Aa. Back

Der har været fremført kritik af at Bibelen på nogle kristne skoler skulle være taget med ind i biologitimerne. Man kan lige frem se rædslen i tænksomme menneskers øjne ved tanken om en sådan fundamentalisme. Man tænker øjensynligt ikke over at faget i forvejen oser af religion, nemlig den skinbarlige ateisme.

Den religion har det nemlig fra før min skoletid været comme il faut at implementere i fagene biologi og geologi i både folkeskole og gymnasium. Med det resultat at mange har forlist deres kristentro på det alter.

»Det er da en dårlig tro som sådan lader sig vælte over ende af kendsgerninger!« – Dette åndshovmodige synspunkt glemmer tydeligvis det faktum at det er et menneskeligt grundvilkår ikke at kunne leve med den form for skizofreni at "viden" lever jeg med til hverdag og troen kan jeg så hygge mig med om søndagen.

Man overser at jødedom og kristentro baserer deres tro på historien, at dét og dét er sket i historien. Og derfor må spørgsmålet tro & viden for mange sandhedssøgende mennesker være noget man tager alvorligt, noget som lever en nogenlunde harmonisk tilværelse i ens tilværelsesforståelse. Dermed ikke sagt at troens mennesker

vil/skal have forklaring på alt, men der er tydeligvis en grænse for – det viser al erfaring med al tydelighed – hvor store konflikter man kan holde ud at leve med.

Og dér har naturvidenskaben, den fundamentalistiske materialisme, vel at mærke, i al for lang tid taget patent på "sandheden"! Og sandheden i den forbindelse er at man lige så godt kan påstå at jorden er flad som at påstå at den neodarwinistiske tilværelsesforklaring *ikke* er den eneste oplyste mennesker kan holde sig til.

Som det åbenbart ikke kan repeteres ofte nok, er det et faktum at kirken gennem århundreder har været videnskabens sande og eneste grundlag, den eneste institution som systematisk har bekæmpet alle former for overtro i den brede befolkning.

Det er naturligvis ikke sådan ateisterne i deres religiøse propaganda ynder at fremstille sagen. Her er Kirken en selvfølgelig fjende af al sand viden og oplysning! Og galileomyten gentages til dette formål med passende mellemrum. Således også i min avis for et par uger siden.

Vi kan blive ved og blive ved med at demtere påstanden om at Kirken dømte Galileo til tavshed fordi han hævdede noget Kirken ikke ville tåle, når sandheden er at Kirken rent faktisk forsvarede den herskende videnskabelige opfattelse af universets indretning mod en kirkepolitisk indblanding fra provokatøren Galileos side.

(Se vores site skabelse.dk for nærmere oplysninger herom.)

Det bør være enhver biologilærers pligt at få religionen ud af undervisningen, så ikke tilfældet, den naturlige udvælgelse, mutationerne og ikke mindst tiden (i millionstørrelse) står uanfægtet i deres dogmatiske forklarethed. Nej, han må orientere

de sagesløse unger om de problemer der ligger i de traditionelle forklaringer – ud fra *videnskabelige* betragtninger.

Bladet her med dets mange eksempler er forhåbentlig en kærkommen inspirationskilde til selv at dykke dybere ned i stoffet.

Årets sitatfund

”Om man sammenlikner Augustins antikke og Thomas Aquinas’ middelalderiske tekster med de tekster samtidens naturvitenskaper produserte, ser man tydelig hvorfor Augustin og Thomas er å regne blant vitenskapens pionerer. Ingen naturvitenskapsmenn i deres samtid stiller så strenge krav til metode, argumentasjon og begreper som disse to teologene gjør. At teologien i den førmoderne verden var dronningen blant vitenskapene, skyldes ikke bare kirkens faktiske makt, men også at teologien trakk til seg de beste hodene og stilte de strengeste vitenskapelige krav til bevisførsel. Platon

fant først sin likemann i Augustin, slik Aristoteles fant sin likemann i Thomas Aquinas.

En senere tid kan nok foretrekke de greske tenkernes diskusjoner framfor de kristne teologenes overveielser, men det må i tilfelle skyldes temaene, ikke kvaliteten på den intellektuelle behandlingen av problemene.”

Sitat fra Trond Berg Eriksen:

Kors på balsen.

Betraktninger om

religion og vitenskap,

Universitetsforlaget 2002, side 249f.

(fundet frem af *Jostein Andreassen*)